

Tiistai 12. helmikuuta 2019

P8_TA(2019)0082

Torjunta-aineiden kestävä käyttö

Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. helmikuuta 2019 torjunta-aineiden kestävää käyttöä koskevan direktiivin 2009/128/EY täytäntöönpanosta (2017/2284(INI))

(2020/C 449/07)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon yhteisön politiikan puitteista torjunta-aineiden kestävä käytön aikaansaamiseksi 21. lokakuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/128/EY⁽¹⁾,
- ottaa huomioon pysyvistä organisista yhdisteistä sekä direktiivin 79/117/ETY muuttamisesta 29. huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 850/2004⁽²⁾,
- ottaa huomioon torjunta-ainejäämien enimmäismääristä kasvi- ja eläinperäisissä elintarvikkeissa ja rehuissa tai niiden pinnalla sekä neuvoston direktiivin 91/414/ETY muuttamisesta 23. helmikuuta 2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 396/2005⁽³⁾ (jäämien enimmäismäärää koskeva asetus),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 191 artiklan,
- ottaa huomioon kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/EY ja 2000/21/EY kumoamisesta 18. joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1907/2006⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta sekä neuvoston direktiivien 79/117/ETY ja 91/414/ETY kumoamisesta 21. lokakuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009⁽⁵⁾;
- ottaa huomioon Euroopan parlamentin tutkimuspalvelun (EPRS) huhtikuussa 2018 julkaiseman Euroopan tason täytäntöönpanon arvioinnin asetuksesta ja sen asiaan liittyvät liitteet,
- ottaa huomioon yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suoria tukia koskevista säännöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 637/2008 ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 kumoamisesta 17. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1307/2013⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelemisesta työpaikalla esiintyviin kemiallisiin tekijöihin liittyviltä riskeiltä 7. huhtikuuta 1998 annetun neuvoston direktiivin 98/24/EY⁽⁷⁾ ja työntekijöiden suojelemisesta syöpäsairaudesta aiheuttaville tekijöille tai perimän muutoksia aiheuttaville aineille altistumiseen työssä liittyviltä vaaroilta 29. huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/37/EY⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ EUVL L 309, 24.11.2009, s. 71.

⁽²⁾ EUVL L 158, 30.4.2004, s. 7.

⁽³⁾ EUVL L 70, 16.3.2005, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL L 136, 29.5.2007, s. 3.

⁽⁵⁾ EUVL L 309, 24.11.2009, s. 1.

⁽⁶⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 608.

⁽⁷⁾ EYVL L 131, 5.5.1998, s. 11.

⁽⁸⁾ EUVL L 229, 29.6.2004, s. 23.

Tiistai 12. helmikuuta 2019

- ottaa huomioon luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21. toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/EY (luontodirektiivi) ⁽¹⁾ ja luonnonvaraisten lintujen suojelusta 30. marraskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/147/EY ⁽²⁾,
- ottaa huomioon ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laadusta 3. marraskuuta 1998 annetun neuvoston direktiivin 98/83/EY ⁽³⁾,
- ottaa huomioon yhteisön vesipolitiikan puitteista 23. lokakuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon veden tilaa koskevan kemiallisen analysoinnin ja seurannan teknisten eritelmien määrittämisestä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY mukaisesti 31. heinäkuuta 2009 annetun komission direktiivin 2009/90/EY ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon direktiivin 2006/42/EY muuttamisesta torjunta-aineiden levityskoneiden osalta 21. lokakuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/127/EY ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon direktiivien 2000/60/EY ja 2008/105/EY muuttamisesta vesipolitiikan alan prioriteettiaineiden osalta 12. elokuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/39/EU ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi jäsenvaltioiden yhteisen maatalouspolitiikan nojalla laatimien, Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) rahoitettavien strategiasuunnitelmien (YMP:n strategiasuunnitelmat) tukea koskevista säännöistä sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EU) N:o 1305/2013 ja (EU) N:o 1307/2013 kumoamisesta (COM(2018)0392),
- ottaa huomioon komission yksiköiden valmisteluasiakirjan maataloudesta ja kestävästä vesihuollosta EU:ssa (SWD (2017)0153),
- ottaa huomioon 12. heinäkuuta 2006 annetun komission tiedonannon neuvostolle, Euroopan parlamentille, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle torjunta-aineiden kestävä käytön teemakohtaisesta strategiasta – (COM(2006)0373) (SEC(2006)0894) (SEC(2006)0895) (SEC(2006)0914) ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon 7. kesäkuuta 2016 antamansa päätöslauselman innovoinnin ja talouskehityksen tehostamisesta tulevaisuuden tilanhoidossa EU:ssa ⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon 7. kesäkuuta 2016 antamansa päätöslauselman kestävä maatalouden teknisistä ratkaisuista EU:ssa ⁽¹⁰⁾,
- ottaa huomioon 15. helmikuuta 2017 antamansa päätöslauselman alkuperältään biologisista vähäriskisistä torjunta-aineista ⁽¹¹⁾,
- ottaa huomioon 24. lokakuuta 2017 antamansa päätöslauselman ehdotuksesta komission täytäntöönpanoasetukseksi tehoaineen glyfosaatti hyväksynnän uusimisesta kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 mukaisesti ja täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 540/2011 liitteen muuttamisesta ⁽¹²⁾,
- ottaa huomioon 1. maaliskuuta 2018 antamansa päätöslauselman EU:n mehiläishoitoalan näkymistä ja haasteista ⁽¹³⁾,

⁽¹⁾ EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.

⁽²⁾ EUVL L 20, 26.1.2010, s. 7.

⁽³⁾ EYVL L 330, 5.12.1998, s. 32.

⁽⁴⁾ EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1.

⁽⁵⁾ EUVL L 201, 1.8.2009, s. 36.

⁽⁶⁾ EUVL L 310, 25.11.2009, s. 29.

⁽⁷⁾ EUVL L 226, 24.8.2013, s. 1.

⁽⁸⁾ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/?uri=celex:52006DC0372>

⁽⁹⁾ EUVL C 86, 6.3.2018, s. 62.

⁽¹⁰⁾ EUVL C 86, 6.3.2018, s. 51.

⁽¹¹⁾ EUVL C 252, 18.7.2018, s. 184.

⁽¹²⁾ EUVL C 346, 27.9.2018, s. 117.

⁽¹³⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2018)0057.

Tiistai 12. helmikuuta 2019

- ottaa huomioon 13. syyskuuta 2018 antamansa päätöslauselman kasvinsuojeluaineita koskevan asetuksen (EY) N:o 1107/2009 täytäntöönpanosta ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon käynnissä olevan Euroopan tason täytäntöönpanon arvioinnin yhteisön politiikan puitteista torjunta-aineiden kestävä käytön aikaansaamiseksi annetusta direktiivistä 2009/128/EY ja Euroopan parlamentin tutkimuspalvelun (EPRS) 15. lokakuuta 2018 julkaiseman raportin,
- ottaa huomioon torjunta-aineita koskevista tilastoista 25. marraskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1185/2009 ⁽²⁾,
- ottaa huomioon komission kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle torjunta-aineita koskevista tilastoista 25. marraskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1185/2009 täytäntöönpanosta (COM(2017)0109),
- ottaa huomioon Euroopan tilintarkastustuomioistuimen vuoden 2014 erityiskertomuksen ”EU:n vesipolitiikan tavoitteet onnistuttu sisällyttämään yhteiseen maatalouspolitiikkaan vain osittain”,
- ottaa huomioon 10. lokakuuta 2017 annetun komission kertomuksen jäsenvaltioiden kansallisista toimintasuunnitelmista ja torjunta-aineiden kestävä käyttöä koskevan direktiivin 2009/128/EY täytäntöönpanon edistymisestä (COM(2017)0587),
- ottaa huomioon komission terveyden ja elintarviketurvallisuuden pääosaston lokakuussa 2017 antaman yleiskatsauksen jäsenvaltioiden toimenpiteiden toteuttamisesta direktiivin 2009/128/EY mukaisen torjunta-aineiden kestävä käytön aikaansaamiseksi ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 22. marraskuuta 2016 annetun komission tiedonannon ”Seuraavat toimet Euroopan kestävä tulevaisuuden varmistamiseksi – Kestävyyttä edistävät EU:n toimet” (COM(2016)0739),
- ottaa huomioon seitsemännen ympäristöä koskevan toimintaohjelman ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon oikeutta ruokaan käsittelevän YK:n erityisraportoijan vuoden 2017 raportin, joka on laadittu YK:n ihmisoikeusneuvoston päätöslauselmien 6/2, 31/10 ja 32/8 mukaisesti ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon kestävä kasvinsuojelua käsittelevän asiantuntijaryhmän laatiman toimintasuunnitelman, joka koskee vähäriskisten kasvinsuojeluaineiden saatavuuden parantamista ja integroidun tuholaisten torjunnan täytäntöönpanon nopeuttamista jäsenvaltioissa ja jonka neuvosto hyväksyi 28. kesäkuuta 2016 ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon Ranskan senaatin 19. toukokuuta 2017 antaman päätöslauselman torjunta-aineiden käytön rajoittamisesta Euroopan unionissa ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon torjunta-aineiden lupamenettelystä unionissa 16. tammikuuta 2019 antamansa päätöslauselman ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon 18. lokakuuta 2017 lentävien hyönteisten biomassasta julkaistun tieteellisen tutkimuksen ⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan sekä valiokunta-aloitteisten mietintöjen laatimista koskevasta lupamenettelystä 12. joulukuuta 2002 tehdyn puheenjohtajakokouksen päätöksen 1 artiklan 1 kohdan e alakohdan ja liitteen 3,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2018)0356.

⁽²⁾ EUVL L 324, 10.12.2009, s. 1.

⁽³⁾ http://ec.europa.eu/food/audits-analysis/overview_reports/details.cfm?rep_id=114

⁽⁴⁾ EUVL L 354, 28.12.2013, s. 171.

⁽⁵⁾ <http://www.pan-uk.org/site/wp-content/uploads/United-Nations-Report-of-the-Special-Rapporteur-on-the-right-to-food.pdf>

⁽⁶⁾ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-10041-2016-ADD-1/en/pdf>

⁽⁷⁾ <http://www.senat.fr/leg/ppr16-477.html>

⁽⁸⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2019)0023.

⁽⁹⁾ Caspar A. Hallmann et al., ”More than 75 % decline over 27 years in total flying insect biomass in protected areas”, PLOS, 18. lokakuuta 2017 – <https://journals.plos.org/plosone/article?id=10.1371/journal.pone.0185809>

Tiistai 12. helmikuuta 2019

- ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan mietinnön sekä maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan lausunnon (A8-0045/2019),
- A. ottaa huomioon, että torjunta-aineiden kestävää käyttöä koskevassa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/128/EY (jäljempänä ”direktiivi”) ehdotetaan erilaisia toimia torjunta-aineiden käyttämiseksi kestäväällä tavalla vähentämällä torjunta-aineiden käytöstä ihmisten terveydelle ja ympäristölle aiheutuvia riskejä ja vaikutuksia sekä edistämällä integroidun torjunnan ja kasvinsuojelua koskevien vaihtoehtoisten toimintatapojen ja tekniikoiden käyttöä, mukaan lukien asetuksessa (EY) N:o 1107/2009 määritellyt muut kuin kemialliset vaihtoehdot ja vähäriskiset kasvinsuojeluaineet, ja toteaa, että tavoitteena on näin vähentää riippuvuutta torjunta-aineista ja suojella ihmisten ja eläinten terveyttä ja ympäristöä;
- B. toteaa, että direktiivi on tärkeä väline sen varmistamisessa, että ympäristöä, ekosysteemejä ja ihmisten ja eläinten terveyttä suojellaan hyvin torjunta-aineiden vaarallisilta aineilta ja että tarjotaan kestäviä ja ekologisia ratkaisuja, jotka laajentavat ja monipuolistavat apuvälineitä, joilla voidaan eliminoida ja ehkäistä tuholaisten, tautien, rikkakasvien ja haitallisten vieraslajien aiheuttamia sadonmenetyksiä sekä torjua resistenssin kehittymistä taudinaiheuttajissa; toteaa, että direktiivin täysimääräinen ja kattava täytäntöönpano on edellytys sille, että saavutetaan korkea suojelun taso ja onnistutaan siirtymisessä kestävään maatalouteen, voidaan tuottaa turvallisia ja terveellisiä elintarvikkeita sekä saadaan aikaan myrkytön ympäristö ja siten varmistetaan ihmisten ja eläinten terveyden korkeatasoinen suojeleminen;
- C. toteaa, että vaikka integroitu torjunta voi auttaa ehkäisemään tuholaisten aiheuttamia sadonmenetyksiä, sen pääasiallisena tarkoituksena on antaa torjunta-aineiden käyttäjille mahdollisuus siirtyä sellaisiin käytänteisiin ja tuotteisiin, joista aiheutuu vähäisin riski ihmisten terveydelle ja ympäristölle, kuten direktiivin 14 artiklassa todetaan; panee merkille, että monet tutkimukset ovat joka tapauksessa osoittaneet, että torjunta-aineiden käyttöä voidaan vähentää huomattavasti ilman kielteisiä vaikutuksia satomääriin;
- D. katsoo, että direktiiviä on tarkasteltava yhdessä kahden muun keskeisen säädöksen kanssa, jotka kattavat torjunta-aineen koko elinkaaren sen markkinoille saattamisesta (asetus (EY) N:o 1107/2009) alkaen torjunta-ainejäämien enimmäismäärien asettamiseen (asetus (EY) N:o 396/2005); katsoo näin ollen, että ellei koko ”torjunta-ainepakettia” panna täysimääräisesti täytäntöön ja sen noudattamista valvota asianmukaisesti, on mahdotonta saavuttaa direktiivin tavoite ihmisten terveyden ja ympäristön suojelemisesta torjunta-aineiden käyttöön liittyviltä riskeiltä;
- E. katsoo, että torjunta-aineiden käytöstä ihmisten terveydelle ja ympäristölle aiheutuvien riskien ja vaikutusten vähentämiseksi komission ja jäsenvaltioiden olisi ratkaistava ongelmat, joita aiheuttavat väärennetyt ja laittomat torjunta-aineet sekä sellaisten maataloustuotteiden tuonti, jotka on käsitelty EU:ssa kokonaan tai osittain kielletyillä kemikaaleilla;
- F. katsoo, että tehoaineiden ja kasvinsuojeluaineiden hyväksymiseen liittyvät komission ja jäsenvaltioiden voimassa olevat käytännöt eivät ole direktiivin tavoitteiden ja tarkoituksen mukaisia; katsoo, että nykyiset käytännöt haittaavat korkeimman mahdollisen suojelun tason saavuttamista, siirtymistä kestävään maatalouteen ja myrkyttömän ympäristön saavuttamista;
- G. ottaa huomioon, että käytettävissä oleva näyttö osoittaa selvästi, että direktiivin täytäntöönpano ei ole riittävän yhdenmukaista torjunta-aineiden, maatalouden ja kestäväen kehityksen alalla toteutettavien asiaa koskevien EU:n toimintalinjojen ja erityisesti mutta ei pelkästään yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) ja kasvinsuojeluaineista annetun asetuksen kanssa; ottaa huomioon, että direktiivillä sekä siihen liittyvillä EU:n tason toimilla on merkittävät mahdollisuudet edistää maatalousalan kansallisia toimia ja luoda niihin liittyvää lisäarvoa sekä vahvistaa ihmisten terveyden ja ympäristön suojelua;
- H. ottaa huomioon, että nykyinen sääntelykehys, mukaan lukien tietovaatimukset, suunniteltiin kemiallisten kasvinsuojeluaineiden arviointia ja hallinnointia varten ja että sääntelykehys ei siksi ole vähäriskisten biologisten tehoaineiden ja tuotteiden kannalta tarkoituksenmukainen; katsoo, että tämä epätarkoituksenmukainen sääntelykehys hidastaa huomattavasti vähäriskisten biologisten kasvinsuojeluaineiden markkinoille tuloa ja säikyttää usein hakijat; katsoo, että tämä haittaa innovointia ja EU:n maatalouden kilpailukykyä; toteaa tämän johtavan myös siihen, että komission korvattaviksi aineiksi erittelemiä yli 60 tehoainetta ei korvata, koska niille ei ole turvallisempia vaihtoehtoja, kuten vähäriskisiä biologisia tehoaineita;

Tiistai 12. helmikuuta 2019

- I. toteaa, että vähäriskisten kasvinsuojeluaineiden, mukaan lukien biologiset kasvinsuojeluaineet, saatavuus on puutteellista; panee merkille, että kaikkiaan 500:sta EU:n markkinoilla olevasta aineesta vain 13, joista 12 on biologista, on hyväksytty vähäriskiseksi tehoaineiksi; ottaa huomioon, että direktiivin riittämätön täytäntöönpano on tosiasiallisesti luonut EU:hun epätasapuolet toimintaedellytykset, koska erilaiset kansalliset käytännöt estävät kestävien vaihtoehtojen optimaalisen käyttöönoton markkinoilla; ottaa huomioon, että tämän tilanteen vuoksi vaihtoehtojen vähäriskisten ja muiden kuin kemiallisten tuotteiden on vaikea päästä riittävässä määrin EU:n markkinoille, mikä heikentää niiden kiinnostavuutta viljelijöiden näkökulmasta, joten nämä saattavat niiden sijaan valita vaihtoehtoja, jotka ovat kustannustehokkaampia lyhyellä aikavälillä; toteaa, että vähäriskisten kasvinsuojeluaineiden, mukaan lukien biologiset kasvinsuojeluaineet, saatavuuden puute haittaa integroidun torjunnan kehittämistä ja täytäntöönpanoa;
- J. toteaa, että luonnonmukaisella maataloudella on tärkeä rooli vähän torjunta-aineita käyttävänä tuotantotapana ja että sitä olisi edistettävä edelleen;
- K. toteaa olevan yhä enemmän näyttöä siitä, että hyönteiskanta on romahtamassa Euroopassa ja että tämä liittyy torjunta-aineiden nykyiseen käyttötasoon; ottaa huomioon, että havaittu hyönteisten määrän voimakas väheneminen vaikuttaa kielteisesti koko ekosysteemiin ja biologiseen monimuotoisuuteen sekä myös maatalousalaan ja sen tulevaan taloudelliseen kannattavuuteen ja tuottoon;
- L. ottaa huomioon, että unioni on tällä hetkellä risteyshetkellä, joka määrittää maatalousalan tulevaisuuden ja unionin mahdollisuudet saavuttaa torjunta-aineiden kestävä käyttöä koskeva tavoite ennen kaikkea YMP:n uudistuksen avulla; ottaa huomioon, että YMP:n uudistaminen tarjoaa merkittävän mahdollisuuden vahvistaa politiikkojen selkeyttämistä ja yhdenmukaistamista sekä direktiivin täytäntöönpanoa ja helpottaa siirtymistä kohti ympäristön kannalta kestävämpiä maatalouskäytäntöjä;
- M. toteaa, että perinteisten kasvinsuojeluaineiden käytöstä käydään yhä enemmän julkista keskustelua niiden riskien vuoksi, joita näistä aineista voi aiheutua ihmisten ja eläinten terveydelle ja ympäristölle;
- N. katsoo, että on tärkeää edistää sellaisten vaihtoehtojen menetelmien tai tekniikoiden kehittämistä, joilla vähennetään riippuvuutta perinteisistä torjunta-aineista ja torjutaan lisääntyvää resistenssiä perinteisille kasvinsuojeluaineille;
- O. ottaa huomioon, että asetuksessa (EY) N:o 1107/2009 neuvosto veloitetaan varmistamaan, että yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä 29. syyskuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003⁽¹⁾ liitteessä III vahvistettuihin lakisääteisiin hoitovaatimuksiin sisällytetään integroidun torjunnan periaatteet, joihin kuuluvat hyvä kasvinsuojelukäytäntö sekä muut kuin kemialliset kasvinsuojelu-, tuholaistorjunta- ja viljelymenetelmät;
- P. toteaa, että integroidun torjunnan toteutus on direktiivin mukaisesti pakollista EU:ssa; toteaa, että sekä jäsenvaltioiden että paikallisviranomaisten olisi painotettava nykyistä enemmän torjunta-aineiden kestävä käyttöä ja vähäriskisiä kasvinsuojeluvaihtoehtoja;
- Q. katsoo, että torjunta-aineiden kestävä käyttöä ei voida toteuttaa ilman, että otetaan huomioon ihmisten altistuminen tehoaineiden ja apuaineiden yhdistelmille sekä näiden mahdolliset kumulatiiviset ja yhteisvaikutukset ihmisten terveyteen;

Keskeiset päätelmät

1. muistuttaa torjunta-aineiden kestävä käytön teema-kohtaisen strategian erityistavoitteista, joita ovat muun muassa torjunta-aineiden käytöstä terveydelle ja ympäristölle aiheutuvien vaarojen ja riskien minimoiminen, torjunta-aineiden käytön ja jakelun parempi valvonta, haitallisten tehoainejäämien tasojen pienentäminen muun muassa korvaamalla vaarallisimmat aineet turvallisemmilla aineilla, myös muilla kuin kemiallisilla vaihtoehtojilla, vähän torjunta-aineita käyttävän tai torjunta-aineettoman viljelyn edistäminen sekä avoimen järjestelmän kehittäminen raportointiin ja strategian tavoitteiden toteuttamisessa saavutetun edistyksen seurantaan, mukaan luettuna sopivien indikaattorien kehittäminen;

⁽¹⁾ EUVL L 270, 21.10.2003, s. 1.

Tiistai 12. helmikuuta 2019

2. pitää olennaisen tärkeänä arvioida direktiivin täytäntöönpanoa osana EU:n yleistä torjunta-ainepolitiikkaa, mukaan lukien kasvinsuojeluaineita koskevassa asetuksessa, asetuksessa (EU) N:o 528/2012 (biosidiasetus) ⁽¹⁾, torjunta-ainejäämien enimmäismääriä koskevassa asetuksessa ja asetuksessa (EY) N:o 178/2002 ⁽²⁾ (yleinen elintarvikelainsäädäntö) vahvistetut säännöt;
3. pitää valitettavana, että toteutetuista toimista huolimatta jäsenvaltiot eivät ole edistyneet direktiivin täytäntöönpanossa riittävästi, jotta pystyttäisiin täyttämään direktiivin tärkeimmät tavoitteet ja mahdollistettaisiin sen koko potentiaalın hyödyntäminen torjunta-aineiden käytöstä aiheutuvien kokonaisriskien vähentämiseksi ja pystyttäisiin vähentämään samalla myös torjunta-aineriippuvuutta, edistämään siirtymistä ekologisesti kestäviin ja turvallisiin kasvinsuojelutekniikoihin ja saamaan aikaan kiireellisesti tarvittavat ympäristöä ja terveyttä hyödyttävät parannukset, joita ajatellen direktiivi erityisesti suunniteltiin; pitää valitettavana, että direktiivin täytäntöönpanoa koskeva komission kertomus myöhästyi kolme vuotta aikataulustaan;
4. korostaa, että direktiivin täytäntöönpanon on oltava kattavaa ja siinä on käsiteltävä kaikkia vaadittavia näkökohtia ja että osittaisella täytäntöönpanolla, jossa toteutetaan vain jotkin näkökohdat, ei pystytä saavuttamaan direktiivin yleistä tavoitetta eli torjunta-aineiden kestävää käyttöä; painottaa, että muiden kuin kemiallisten vaihtoehtojen ja vähäriskisten kasvinsuojeluaineiden käytön kaltaisten integroidun torjunnan käytäntöjen täytäntöönpano on erityisen tärkeässä roolissa ponnisteluissa tämän tavoitteen saavuttamiseksi;
5. panee merkille, että komission vuonna 2017 antamassa edistymiskertomuksessa todetaan, että jäsenvaltioiden kansallisissa toimintasuunnitelmissa on merkittäviä puutteita ja että kaikki jäsenvaltiot eivät ole yhtä sitoutuneita ympäristön ja terveyden suojeluun, mikä voi johtaa epäreiluun kilpailuun markkinoilla ja heikentää sisämarkkinoita; pidättää itsellään oikeuden ilmoittaa täytäntöönpanon laiminlyöneistä jäsenvaltioista kilpailuasioista vastaavalle komission jäsenelle;
6. on huolissaan siitä, että noin 80 prosenttia jäsenvaltioiden kansallisista toimintasuunnitelmista ei sisällä tarkkoja tietoja siitä, miten monien tavoitteiden, etenkin integroitua torjuntaa ja vesistöjen suojelua koskeviin toimenpiteisiin liittyvien tavoitteiden, saavuttamista mitataan; korostaa, että tämä hankaloittaa huomattavasti sen arvioimista, miten jäsenvaltiot ovat edistyneet direktiivin tärkeimpien tavoitteiden ja direktiivin tarkoituksen saavuttamisessa;
7. on huolissaan siitä, että kansalliset toimintasuunnitelmat ovat epä johdonmukaisia eri alojen määrällisten tavoitteiden, toimenpiteiden ja aikataulujen suhteen, minkä takia on mahdotonta arvioida saavutettua edistystä; pitää valitettavana, että ainoastaan viidessä kansallisessa toimintasuunnitelmassa asetetaan tiukkoja, mitattavissa olevia tavoitteita, ja toteaa, että neljässä niistä nämä liittyvät riskien vähentämiseen ja vain yhdessä käytön rajoittamiseen; pitää valitettavana, että tähän mennessä vain yksitoista jäsenvaltiota on laatinut tarkistetun kansallisen toimintasuunnitelman, vaikka tarkistamista koskeva määräaika oli vuoden 2017 lopussa;
8. pitää valitettavana, että monissa jäsenvaltioissa ei sitouduta tarpeeksi integroidun torjunnan käytäntöihin, jotka perustuvat sen kahdeksaan periaatteeseen ja torjunta-aineiden muiden kuin kemiallisten vaihtoehtojen priorisointiin; pitää valitettavana, että yksi suurimmista direktiivin kulmakiven eli integroidun torjunnan täytäntöönpanon haasteista näyttää olevan se, että tällä hetkellä ei ole asianmukaisia valvontavälineitä ja -menetelmiä, joilla voitaisiin arvioida, kuinka hyvin jäsenvaltioissa noudatetaan direktiiviä, eikä myöskään selkeitä sääntöjä ja ohjeita; korostaa, että integroidun torjunnan kattava täytäntöönpano on yksi tärkeimmistä toimenpiteistä, joilla vähennetään riippuvuutta torjunta-aineiden käytöstä kestävässä maataloudessa, joka on ympäristöystävällistä, taloudellisesti kannattavaa ja sosiaalisesti vastuullista ja edistää Euroopan elintarviketurvaa sekä vahvistaa samalla biologista monimuotoisuutta ja ihmisten ja eläinten terveyttä, tukee maaseudun taloutta ja vähentää viljelijöille aiheutuvia kustannuksia edistämällä muiden kuin kemiallisten vaihtoehtojen ja vähäriskisten kasvinsuojeluaineiden markkinoille tuloa Euroopan eri alueilla; painottaa, että tarvitaan taloudellisia lisäkannustimia ja koulutustoimia, jotta voidaan vahvistaa integroidun torjunnan käytäntöjen käyttöönottoa yksittäisillä tiloilla;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 528/2012, annettu 22. toukokuuta 2012, biosidivalmisteiden asettamisesta saataville markkinoilla ja niiden käytöstä (EUVL L 167, 27.6.2012, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 178/2002, annettu 28. tammikuuta 2002, elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä (EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1).

Tiistai 12. helmikuuta 2019

9. katsoo, että integroitu torjunta on hyödyllinen väline, jonka avulla viljelijät voivat torjua tuholaisia ja tauteja ja turvata tuottavuuden; panee merkille, että integroidun torjunnan lisääntyneen käytön on tarkoitus toisaalta vahvistaa ympäristön ja biologisen monimuotoisuuden suojelua ja toisaalta vähentää kestävämpiin vaihtoehtoihin siirtymisestä ja perinteisten torjunta-aineiden käytön vähentämisestä viljelijöille aiheutuvia kustannuksia; toteaa, että integroidun torjunnan käyttöönottoa on edistettävä entistä tarmokkaammin tutkimusalan ja jäsenvaltioiden neuvoo-antavien elinten avulla; muistuttaa, että integroidulla torjunnalla voi olla tärkeä merkitys käytettävien torjunta-aineiden määrän ja kirjon vähentämisessä;

10. toteaa, että integroidun torjunnan työkalupakissa biologiseen torjuntaan kuuluu sellaisten hyödyllisten lajien menestymisen edistäminen tai käyttäminen, jotka ovat tuholaiden vihollislajeja ja siten säätelevät niiden kantojen kokoa ja pitävät ne kurissa; painottaa siksi, että kestävät biologiset, fysikaaliset ja muut kuin kemialliset menetelmät on tärkeää asettaa etusijalle kemiallisiin menetelmiin nähden, jos ne ovat tuholaidstorjunnassa riittävän tehokkaita; painottaa myös, että kemiallisia torjunta-aineita on tärkeää käyttää valikoivasti ja kohdennetusti, koska muutoin hyödylliset torjuntaeliöt saatetaan tuhouta ja viljelykasveista tulee alttiimpia myöhemmille hyökkäyksille;

11. on huolissaan siitä, että perinteisten torjunta-aineiden vähäriskisten ja muiden kuin kemiallisten vaihtoehtojen innovoinnin, kehittämisen ja käyttöönoton tukemisessa ja niitä koskevien kannustimien tarjoamisessa on edistytty hyvin vähän; toteaa, että kansallisista toimintasuunnitelmista vain muutama sisältää kannustimia tällaisten vaihtoehtoisten tuotteiden ja menetelmien rekisteröimiseksi; korostaa, että vähäiset käyttötarkoitukset ovat erityisen haavoittuvia, koska käytettävissä olevia tehoaineita on vähän;

12. korostaa, että torjunta-aineiden kestävä ja vastuullinen käyttö on kasvinsuojeluaineiden hyväksymisen ennakohto;

13. pitää valitettavana vähäriskisten tehoaineiden ja kasvinsuojeluaineiden puutteellista saatavuutta, joka johtuu pääasiassa pitkäkestävistä arviointi-, lupa- ja rekisteröintimenettelyistä, mikä taas johtuu osittain siitä, että jäsenvaltioasolla pystytään harvoin pitämään kiinni näihin tapauksiin sovellettavasta lyhyemmästä 120 päivän pituisesta hyväksymisajasta; korostaa, että nykytilanteessa ei noudateta integroidun torjunnan edistämistä ja toteutusta koskevia periaatteita, ja pitää tärkeänä, että käytettävissä on vähäriskisiä torjunta-aineita, että tutkimusta tehdään riittävästi ja että parhaita käytäntöjä vaihdetaan jäsenvaltioissa ja niiden kesken, jotta integroidun torjunnan potentiaali tulisi täysin hyödynnettyä; uskoo, että nopeampi hyväksymismenettely kannustaisi teollisuutta tutkimaan uusien vähäriskisten tehoaineiden, myös innovatiivisten vähäriskisten aineiden, kehittämistä ja varmistaisi siten, että viljelijöillä on käytössään riittävät kasvinsuojelukeinot, ja mahdollistaisi sen, että he voivat siirtyä nopeammin kestävien kasvinsuojeluaineiden käyttöön ja tehostaa integroitua tuholaidstorjuntaa;

14. muistuttaa, että lisääntynyt torjunta-aineresistenssi lisää torjunta-aineiden käyttöä ja riippuvuutta niistä; huomauttaa, että torjunta-aineiden käytön ja torjunta-aineriippuvuuden lisääntyminen tulee viljelijöille kalliiksi, koska tuotantopa-noskustannukset ovat korkeat ja maaperän köyhtymisen ja maaperän heikentyvän laadun vuoksi tuottavuus laskee;

15. toteaa, että jos markkinoilla olisi saatavilla enemmän vähäriskisiä kasvinsuojeluaineita, tehoaineresistenssin kehittymisen riski olisi pienempi ja yleisesti käytettyihin kasvinsuojeluaineisiin liittyvät vaikutukset muihin kuin torjuttaviin lajeihin vähenisivät;

16. toteaa tältä osin, että resistenssin kehittyminen torjunta-aineiden tehoaineille on vääjäämätön biologinen tosiasia, kun on kyse nopeasti lisääntyvistä tuholaisista ja taudeista, ja siten kasvava ongelma; painottaa siksi, että kestävät biologiset, fysikaaliset ja muut kuin kemialliset menetelmät on ehdottomasti asetettava etusijalle kemiallisiin menetelmiin nähden, jos ne ovat tuholaidstorjunnassa riittävän tehokkaita; muistuttaa, että kemiallisia torjunta-aineita pitäisi käyttää valikoivasti ja kohdennetusti; korostaa, että muutoin hyödylliset torjuntaeliöt saatetaan tuhouta ja viljelykasveista tulee alttiimpia myöhemmille hyökkäyksille;

17. toteaa lisäksi, että torjunta-ainemääriä saadaan todennäköisesti parhaiten vähennettyä järjestelmämuutoksilla, joilla vähennetään alttiutta tuholaidshyökkäyksille, edistetään rakenteellista ja biologista monimuotoisuutta monokulttuurin ja jatkuvan viljelyn sijasta ja vähennetään tuholaiden tehoaineresistenssiä; painottaa siksi tarvetta keskittyä sellaisten agroekologisten menetelmien kehittämiseen, rahoittamiseen ja käytön edistämiseen, jotka parantavat koko viljelyjärjestelmän vastustuskykyä tuholaisia kohtaan;

Tiistai 12. helmikuuta 2019

18. korostaa, että nykyisessä muodossaan yhteisellä maatalouspolitiikalla (YMP) ei pystytä riittävästi kannustamaan tiloja vähentämään riippuvuutta torjunta-aineista ja ottamaan käyttöön luonnonmukaisia tuotantotekniikoita; katsoo, että vuoden 2020 jälkeisessä YMP:ssä tarvitaan erityisiä toimintapoliittisia välineitä, jotta voidaan auttaa muuttamaan viljelijöiden menettelytapoja torjunta-aineiden käytön suhteen;
19. pitää valitettavana, että uutta, vuoden 2020 jälkeistä YMP:tä koskevassa komission ehdotuksessa integroidun torjunnan periaatetta ei sisällytetä ehdotuksen liitteessä III tarkoitettuihin lakisääteisiin hoitovaatimuksiin; korostaa, että tämän direktiivin ja uuden YMP-mallin kytkösten puutteellisuus vaikeuttaa merkittävästi torjunta-aineriippuvuuden vähentämistä;
20. toteaa, että useimmat jäsenvaltiot käyttävät kansallisia riski-indikaattoreita arvioidakseen joko kokonaisvaltaisesti tai osittain torjunta-aineiden käytön haittavaikutuksia; muistuttaa, että direktiivin 15 artiklassa säädetystä selkeästä veloitteesta huolimatta jäsenvaltiot eivät ole vielä sopineet EU:n laajuisista yhdenmukaisista riski-indikaattoreista, minkä takia on lähes mahdotonta verrata edistystä eri jäsenvaltioissa ja koko unionissa; pitää myönteisenä sitä, että pysyvä kasvi-, eläin-, elintarvike- ja rehukomitea (PAFF-komitea) hyväksyi yhdenmukaiset riski-indikaattorit 25. tammikuuta 2019;
21. korostaa biologisen monimuotoisuuden ja elinvoimaisten ekosysteemien perustavanlaatuista merkitystä ja etenkin mehiläisten ja muiden pölyttäjähönteisten keskeistä merkitystä terveen ja kestäväen maatalouden varmistamisessa; korostaa, että biologisen monimuotoisuuden suojelussa ei ole kyse yksinomaan ympäristön suojelusta vaan se on myös keino varmistaa Euroopan kestävä elintarviketurva tulevaisuudessa;
22. on erittäin huolissaan biologisen monimuotoisuuden jatkuvasta ja mahdollisesti peruuttamattomasta köyhtymisestä Euroopassa ja huolestuttavasta lentävien hönteisten, myös pölyttäjien, vähenemisestä, joka käy ilmi lokakuussa 2017 julkaistusta lentävien hönteisten biomassaa käsitelleestä tieteellisestä tutkimuksesta ⁽¹⁾, jonka mukaan lentävien hönteisten kanta on 63 luonnonsuojelualueella Saksassa laskenut yli 75 prosenttia 27 vuoden aikana; korostaa lisäksi, että yleisten lintulajien kannat ovat pienentyneet merkittävästi kaikkialla Euroopassa ja että tämä saattaa johtua hönteisten määrän vähenemisestä; panee merkille torjunta-aineiden tahattomat vaikutukset maaperään ja maaperän organismeihin ⁽²⁾ sekä muihin kuin torjuttaviin lajeihin; katsoo, että torjunta-aineet ovat yksi päätekijöistä, joiden vuoksi hönteiset, viljelysmaiden lintulajit ja muut kuin torjuttavat organismit ovat vähentyneet, ja korostaa lisäksi, että Euroopan on siirryttävä entistä kestävämpään torjunta-aineiden käyttöön ja tarjottava viljelijöille aiempaa enemmän muita kuin kemiallisia vaihtoehtoja ja vähäriskisiä kasvinsuojeluaineita;
23. on edelleen sitä mieltä, että neonikotinoideja sisältävillä torjunta-aineilla on merkittävä rooli Euroopan mehiläiskantojen huolestuttavassa vähenemisessä, mikä käy ilmi useista kansainvälisistä tutkimuksista, joiden perusteella kansalaiset ovat esittäneet vetoamuksia, joihin on kerätty satojatuhansia allekirjoituksia eri puolilta mannerta;
24. pitää kansallisia toimintasuunnitelmia ja integroitua torjuntaa erittäin tärkeinä, jotta saadaan vähennettyä torjunta-aineiden käyttöä huomattavasti ja pystytään välttämään peruuttamaton biologisen monimuotoisuuden väheneminen ja voidaan suosia agroekologisia toimenpiteitä ja luonnonmukaista maataloutta aina kun se on mahdollista;
25. korostaa lisäksi, että maataloutta koskevien kestäväpohjaisten vaihtoehtojen kehittäminen on välttämätöntä, jotta ilmastonmuutoksen vaikutusta elintarviketurvaan saadaan vähennettyä;
26. on erityisen huolissaan sellaisten torjunta-aineiden jatkuvasta käytöstä, jotka sisältävät perimää vaurioittavia, syöpää aiheuttavia tai lisääntymiselle vaarallisia tehoaineita tai hormonitoimintaa häiritseviä ominaisuuksia ja ovat ihmisille tai eläimille haitallisia; korostaa, että tällaisten torjunta-aineiden käyttö ei ole direktiivin tavoitteiden ja tarkoituksen mukaista;
27. korostaa, että vesiympäristö on erityisen herkkä torjunta-aineille; pitää myönteisenä, että jotkin jäsenvaltiot ovat toteuttaneet erilaisia toimenpiteitä sen suojelemiseksi niiltä; pitää kuitenkin valitettavana, että monet jäsenvaltiot eivät ole asettaneet määrällisiä tavoitteita ja aikataulua toimenpiteille vesiympäristön suojelemiseksi torjunta-aineilta ja ne, jotka ovat, eivät ole tarkentaneet, miten tavoitteiden saavuttamista mitataan; katsoo, että tällä hetkellä käytettävien torjunta-aineiden seuranta vesiympäristössä olisi parannettava;

⁽¹⁾ <https://journals.plos.org/plosone/article?id=10.1371/journal.pone.0185809>

⁽²⁾ https://esdac.jrc.ec.europa.eu/public_path/shared_folder/doc_pub/EUR27607.pdf

Tiistai 12. helmikuuta 2019

28. toteaa, että maatalous on yksi tärkeimmistä syistä, joiden vuoksi pohjaveden hyvää kemiallista tilaa ei saavuteta, sillä torjunta-aineiden käyttö maataloudessa aiheuttaa pilaantumista; painottaa, että on kustannustehokkaampaa estää torjunta-aineiden pääsy makean veden ekosysteemeihin kuin käyttää poistotekniikoita ja että jäsenvaltioiden on tarjottava viljelijöille tähän liittyviä asianmukaisia kannustimia; toteaa tässä yhteydessä myös, että vesipuitedirektiivin täytäntöönpanolla on tärkeä merkitys veden laadun parantamisen kannalta; pitää myönteisenä jäsenvaltioiden edistymistä prioriteettiaineiden torjunnassa, mikä on johtanut siihen, että sellaisten vesistöjen määrä on vähentynyt, jotka eivät täytä tiettyjä aineita, kuten kadmiumia, lyijyä ja nikkeliä, sekä torjunta-aineita koskevia vaatimuksia;

29. pitää valitettavana, että vesivarojen tilan heikentyminen on yhä useammin johtanut siihen, että juomaveden toimittajat joutuvat tekemään ylimääräisiä käsittelyjä sen varmistamiseksi, että ihmisten käyttöön tarkoitettu vesi on niiden torjunta-ainerajojen mukaista, joista säädetään ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laadusta annetussa neuvoston direktiivissä 98/83/EY, ja pitää valitettavana, että kustannukset tästä lankeavat saastuttajien sijaan kuluttajille;

30. korostaa, että jotkut torjunta-aineet on kansainvälisesti tunnustettu pysyviksi organisiksi yhdisteiksi, koska ne saattavat kulkeutua pitkiä matkoja, säilyä ympäristössä pitkään, rikastua ravintoketjussa ja kertyä ekosysteemeihin ja koska niillä on huomattavia kielteisiä vaikutuksia ihmisen terveyteen;

31. pitää ilahduttavana, että kaikissa jäsenvaltioissa on perustettu kasvinuojeluaineiden käyttöä koskevia koulutus- ja sertifiointijärjestelmiä, mutta pitää valitettavana, että joissakin jäsenvaltioissa koulutusvelvoitteita ei täytetä kaikkien vaadittujen liitteessä I lueteltujen aiheiden osalta; korostaa käyttäjille annettavan koulutuksen merkitystä kasvinuojeluaineiden turvallisen ja kestävä käytön varmistamisessa; katsoo, että on asianmukaista tehdä ero ammattimaisten ja muiden käyttäjien välillä, koska heihin sovelletaan eri velvoitteita; painottaa, että kasvinuojeluaineiden ammattimaisten ja muiden käyttäjien tulisi saada riittävä perehdytys;

32. panee merkille älykkään tekniikan ja täsmäviljelyn käyttöön liittyvät mahdollisuudet keinona tarkentaa kasvinuojeluaineiden levittämistä ja estää niiden leviäminen alueille, joilla niitä ei tarvita, esimerkiksi droonien tai satelliittipaikannusta hyödyntävän tarkkuusteknologian avulla; korostaa lisäksi, että tällaisten ratkaisujen käyttöönotto voisi lisäntyä jäsenvaltioissa, jos ne sisällyttäisiin paremmin torjunta-aineiden käyttäjien koulutukseen ja sertifiointijärjestelmiin kansallisissa toimintasuunnitelmissa;

33. korostaa, että kasvinuojeluaineita ei käytetä ainoastaan maataloudessa vaan myös rikkakasvien ja tuholaiden torjunnassa direktiivin 12 artiklan a alakohdassa määritellyillä suuren yleisön ja herkkien väestöryhmien käyttämillä alueilla, esimerkiksi yleisissä puistoissa ja rautateillä; toteaa, että kasvinuojeluaineiden käyttö tällaisilla alueilla ei ole asianmukaista; pitää myönteisenä, että useat jäsenvaltiot ja lukuisat alueelliset ja paikalliset hallintoviranomaiset ovat ryhtyneet toimiin torjunta-aineiden käytön rajoittamiseksi tai kieltämiseksi suuren yleisön tai herkkien väestöryhmien käyttämillä alueilla; panee kuitenkin merkille, että valtaosassa jäsenvaltioita ei ole asetettu mitattavissa olevia tavoitteita;

34. on huolestunut siitä, että monet jäsenvaltiot eivät ole tulkinneet 12 artiklan a alakohdan vaatimusta oikein, vaan ne katsovat sen viittaavan vain muuhun kuin maatalouskäyttöön, vaikka tosiasiaa asetuksessa (EY) N:o 1107/2009 määriteltyihin herkkiin väestöryhmiin kuuluvat myös henkilöt, jotka asuinpaikkansa vuoksi altistuvat pitkällä aikavälillä merkittävästi torjunta-aineille; panee lisäksi merkille, että komissio on vahvistanut, että ei ole oikeudellista syytä siihen, miksi maatalouskäyttö olisi jätettävä 12 artiklan säännösten soveltamisalan ulkopuolelle;

35. panee merkille jäsenvaltioiden jatkuvan tuen luonnonmukaiselle maataloudelle vähän torjunta-aineita käyttävänä tuotantotapana; pitää myönteisenä, että luonnonmukaisien tilojen määrä on edelleen kasvanut unionissa, mutta panee merkille, että tämä kasvuvauhti vaihtelee edelleen merkittävästi jäsenvaltioiden välillä;

36. huomauttaa, että luonnonmukaista maataloutta harjoittaville viljelijöille aiheutuu taloudellisia tappioita naapuri-tilojen torjunta-aineiden käytöstä, kun esimerkiksi ruiskutettujen torjunta-aineiden kulkeumat ja hitaasti hajoavien tehoaineiden kulkeutuminen ympäristössä saastuttaa niiden luonnonmukaisesti viljeltyt tuotteet ja maaperän; huomauttaa, että tästä syystä luomuviljelijät saattavat sellaisten toimien vuoksi, joihin he eivät itse voi vaikuttaa, joutua myymään tuotteitaan tavanomaisesti tuotettuina tuotteina ja menettää hinnanlisänsä tai jopa sertifikaattinsa;

Tiistai 12. helmikuuta 2019

37. toteaa, että vaikka jäsenvaltioilla on yleensä käytössä järjestelmiä, joilla kerätään tietoja torjunta-aineisiin liittyvistä akuuteista myrkytystapauksista, näiden tietojen paikkansapitävyys ja käyttö herättää epäilyksiä; korostaa, että järjestelmiä, joilla tällaisia tietoja kerätään kroonisista myrkytyksistä, ei ole pantu laajalti täytäntöön;

38. korostaa, että Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen (EFSA) viimeisin raportti elintarvikkeiden torjunta-ainejäämistä osoitti, että 97,2 prosenttia näytteistä Euroopassa oli EU:n lainsäädännön mukaisissa rajoissa, mikä on todiste hyvin tiukasta ja turvallisesta elintarviketuotantojärjestelmästä;

Suosituks

39. kehottaa jäsenvaltioita saattamaan direktiivin täytäntöönpanon päätökseen viipymättä;

40. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että kaikki asiaankuuluvat sidosryhmät, myös kansalaiset, sisällytetään kaikkiin torjunta-aineita koskeviin sidosryhmätoimiin direktiivin 2003/35/EY ja Århusin yleissopimuksen mukaisesti;

41. kehottaa jäsenvaltioita toimimaan ennakoivasti direktiivin käytännön täytäntöönpanossa, jotta voidaan havaita puutteet ja erityiset alueet, joihin olisi kiinnitettävä erityistä huomiota ihmisten terveyden ja ympäristön suojelun kannalta, ja kehottaa niitä olemaan rajoittamatta toimintaansa tavanomaisiin kansallisiin toimenpiteisiin, jotka koskevat säännösten saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä ja valvontajärjestelmiä;

42. kehottaa jäsenvaltioita tunnustamaan, että EU:n on pyrittävä viipymättä siirtymään torjunta-aineiden kestävämpään käyttöön ja että pääasiallinen vastuu tällaisten käytäntöjen täytäntöönpanosta kuuluu jäsenvaltioille; korostaa, että nopea toiminta on välttämätöntä;

43. kehottaa jäsenvaltioita noudattamaan tarkistettujen kansallisten toimintasuunnitelmien laatimiselle asetettuja aikatauluja; kehottaa niitä jäsenvaltioita, jotka eivät ole vielä antaneet näitä toimintasuunnitelmiaan, tekemään niin viipymättä ja määrittämään tällä kertaa selkeät määrälliset tavoitteet ja torjunta-aineiden käytöstä aiheutuvien riskien ja vaikutusten tehokasta välitöntä ja pitkän aikavälin vähentämistä koskevan mitattavissa olevan yleistavoitteen, johon kuuluu selkeästi määriteltyjä vuotuisia vähennystavoitteita ja jossa kiinnitetään erityistä huomiota pölyttäjiin kohdistuviin mahdollisiin vaikutuksiin ja muiden kuin kemiallisten vaihtoehtojen ja vähäriskisten kasvinsuojeluaineiden käytön edistämiseen ja käyttöönottoon integroidun torjunnan periaatteiden mukaisesti;

44. kehottaa komissiota esittämään kunnianhimoista EU:n laajuista sitovaa tavoitetta torjunta-aineiden käytön vähentämiselle;

45. kehottaa komissiota kehittämään edelleen ohjeistusta kaikista integroidun torjunnan periaatteista ja niiden täytäntöönpanosta; pyytää tässä yhteydessä komissiota laatimaan ohjeet integroidun torjunnan täytäntöönpanon mittaamista ja arviointia jäsenvaltioissa koskevien kriteerien määrittämisestä;

46. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan kaikki tarvittavat toimenpiteet vähäriskisten torjunta-aineiden edistämiseksi ja sellaisten muiden kuin kemiallisten vaihtoehtojen ja menetelmien asettamiseksi etusijalle, joista koituu vähiten haittaa terveydelle ja luonnolle, ja varmistamaan samalla tehokkaan ja tuloksellisen kasvinsuojelun; korostaa, että tämän onnistumiseksi on vahvistettava viljelijöille tarjottavia taloudellisia kannustimia valita tällaiset vaihtoehdot;

47. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kiinnittämään enemmän huomiota vähäriskisten ja biologisten vaihtoehtojen kehittämisen, tutkimuksen, rekisteröinnin ja markkinoinnin edistämiseen muun muassa lisäämällä rahoitusmahdollisuuksia Euroopan horisontti -puiteohjelman ja monivuotisen rahoituskehityksen 2021–2027 puitteissa; muistuttaa, että kestävät biologiset, fysikaaliset ja muut kuin kemialliset menetelmät on tärkeää asettaa etusijalle kemiallisiin menetelmiin nähden, jos ne ovat tuholaiсторjunnassa riittävän tehokkaita; muistuttaa myös ekologisesti kestävästä ja turvallisista kasvinsuojelutekniikoista saatavan lisäarvon merkityksestä;

48. kehottaa komissiota viipymättä toteuttamaan seitsemännessä ympäristöä koskevassa toimintaohjelmassa antamansa sitoumuksen laatia sellainen myrkytöntä ympäristöä koskeva unionin strategia, joka kannustaa innovointiin ja kestävien vaihtoehtojen kehittämiseen, mukaan lukien muut kuin kemialliset ratkaisut; odottaa, että komissio kiinnittää tässä strategiassa erityistä huomiota vaikutuksiin, joita torjunta-aineilla on ympäristöön ja ihmisten terveyteen;

49. kannustaa keskittymään enemmän riskien vähentämiseen, koska vähäriskisten aineiden laajamittainen käyttö saattaisi olla haitallisempaa kuin suuririskisten aineiden rajallinen käyttö;

Tiistai 12. helmikuuta 2019

50. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan direktiivin ja sen täytäntöönpanon entistä paremman johdonmukaisuuden asiaan liittyvän unionin lainsäädännön ja toimintapolitiikan kanssa, varsinkin YMP:n ja asetuksen (EY) N:o 1107/2009 säännösten kanssa, ja erityisesti sisällyttämään integroidun torjunnan periaatteet YMP:n yhteydessä lakisääteisiin vaatimuksiin direktiivin 14 artiklan mukaisesti;

51. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita rajoittamaan tiukasti asetuksen (EY) N:o 1107/2009 mukaisten välttämätöntä käyttöä koskevien poikkeusten määrää ja päivittämään asiaa koskevat ohjeasiakirjat sen varmistamiseksi, että torjunta-aineiden riskinarviointista käyvät ilmi tosiasiallinen altistuminen ja tosiasialliset olosuhteet ja että siinä otetaan huomioon kaikki mahdolliset vaikutukset terveyteen ja ympäristöön;

52. suosittelee, että jäsenvaltioille tarjotaan joustavuutta soveltaa integroitua torjuntaa osana YMP:hen sisältyviä viherryttämistoimenpiteitä;

53. pitää myönteisenä sitä, että pysyvä kasvi-, eläin-, elintarvike- ja rehukomitea (PAFF-komitea) hyväksyi vastikään yhdenmukaiset riski-indikaattorit, ja kehottaa jäsenvaltioita jatkamaan komission hiljattain ehdottamien yhdenmukaisten riski-indikaattorien kehittämistä, jotta torjunta-aineiden käytön vähentämisen vaikutuksia voidaan seurata asianmukaisesti;

54. kehottaa komissiota luomaan täysin toimivan ja avoimen järjestelmän, jonka avulla kerätään säännöllisesti tilastotietoja torjunta-aineiden käytöstä, työperäisen ja muun torjunta-aineille altistumisen vaikutuksista ihmisten ja eläinten terveyteen sekä torjunta-ainejäämistä ympäristössä ja erityisesti maaperässä ja vedessä;

55. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään tutkimusohjelmia, joilla pyritään määrittämään torjunta-aineiden käytön vaikutukset ihmisten terveyteen ottaen huomioon kaikki toksikologiset vaikutukset ja pitkäkestoiset vaikutukset, mukaan lukien immunotoksisuus, hormonaaliset häirtävaikutukset ja hermoston kehitykseen kohdistuvat myrkyllisyysvaikutukset, ja keskittyen syntymää edeltävän torjunta-ainealtistuksen vaikutukseen lasten terveyteen;

56. kehottaa komissiota soveltamaan yleisesti käytettyjen kasvinsuojeluaineiden hallintointiin ja käyttöön riskiperusteista lähestymistapaa, jossa tukeudutaan riippumattomaan, vertaisarvioituun tieteelliseen näyttöön;

57. kehottaa komissiota antamaan ennen nykyisen toimikautensa päättymistä erityisen lainsäädäntöehdotuksen asetuksen (EY) N:o 1107/2009 muuttamiseksi REFIT-aloitteeseen liittyvän yleisen tarkistuksen ulkopuolella, jotta voidaan lisätä "luonnossa esiintyviä aineita" ja "luontaisenkaltaisia aineita" koskevat määritelmät ja erilliset luokat, joissa kriteerinä pidettäisiin aineen esiintymistä ja sille altistumista luonnossa, ja jotta voidaan ottaa käyttöön vähäriskisten biologisten torjunta-aineiden tiukka ja nopea arviointi-, lupa- ja rekisteröintimenettely, alkuperältään biologisista vähäriskisistä torjunta-aineista 15. helmikuuta 2017 annetun parlamentin päätöslauselman ja kasvinsuojeluaineita koskevan asetuksen (EY) N:o 1107/2009 täytäntöönpanosta 13. syyskuuta 2018 annetun parlamentin päätöslauselman mukaisesti;

58. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että vuonna 1979 tehdyn valtiosta toiseen tapahtuvaa ilman epäpuhtauksien kaukokulkeutumista koskevan yleissopimuksen pöytäkirjan ja pysyviä orgaanisia yhdisteitä koskevan vuoden 2004 Tukholman yleissopimuksen mukaiset unionin velvoitteet pannaan tehokkaasti täytäntöön, ja kehottaa niitä siksi tehostamaan toimiaan pysyviä orgaanisia yhdisteitä sisältävien torjunta-aineiden valmistuksen, markkinoille saattamisen ja käytön lopettamiseksi sekä vahvistamaan säännöksiä näitä aineita sisältävien tai niiden saastuttamien jätteiden hävittämisestä;

59. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että saatavilla on loppukäyttäjille tarkoitettuja ammattimaisia ja riippumattomia neuvontapalveluja ja koulutusta torjunta-aineiden kestävästä käytöstä ja erityisesti integroidusta torjunnasta;

60. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita panostamaan enemmän lisäinvestointeihin ja tutkimukseen, jotka koskevat täsmäviljelytekniikoiden ja digitaalisten viljelytekniikoiden kehittämistä ja käyttöönottoa, jotta saadaan parannettua kasvinsuojeluaineiden tehoa ja vähennettyä siten merkittävästi riippuvuutta torjunta-aineista direktiivin tavoitteiden mukaisesti ja näin vähennettyä sekä ammattimaisten käyttäjien että suuren yleisön altistumista; katsoo, että digitalisointi tai täsmäviljely ei saisi johtaa viljelijöiden riippuvuuteen tuotantopanoksista tai heidän velkaantumiseensa;

Tiistai 12. helmikuuta 2019

61. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita olemaan enää sallimatta kasvinsuojeluaineiden käyttöä suuren yleisön tai asetuksen (EY) N:o 1107/2009 3 artiklan 14 kohdassa määriteltyjen herkkien väestöryhmien käyttämillä alueilla;
62. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kiinnittämään erityistä huomiota asetuksen (EY) N:o 1107/2009 3 artiklan 14 kohdassa määriteltyjen herkkien väestöryhmien suojeluun, etenkin koska viljelymaiden läheisyydessä asuvat maaseudun asukkaat ovat nykyisin vailla suojelua; kehottaa siksi komissiota ja jäsenvaltioita esittämään torjunta-aineiden käytön välitöntä kieltämistä laajahkolla alueella hoitolaitosten, koulujen, leikkikenttien, lastentarhojen ja sairaaloiden ympärillä;
63. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita investoimaan lisätutkimukseen torjunta-aineiden vaikutuksesta muihin kuin torjuttaviin lajeihin ja toteuttamaan välittömiä toimia vaikutuksen minimoimiseksi;
64. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään maatalousmallia, joka perustuu ennaltaehkäiseviin ja epäsuoriin kasvinsuojelustrategioihin, joilla pyritään vähentämään ulkoisten tuotantopanosten käyttöä, ja monikäyttöisiin luonnossa esiintyviin aineisiin; pitää tarpeellisena lisätä ennaltaehkäisevien ja epäsuorien agroekologisten kasvinsuojelustrategioiden tutkimusta ja kehittämistä;
65. kehottaa jäsenvaltioita investoimaan entistä enemmän mukauttamiskäytäntöihin, jotka estävät maatalouskemikaalien pääsyn pinta- ja syviin vesiin, sekä toimenpiteisiin, joilla rajoitetaan näiden aineiden huuhtoutumista vesistöihin, jokiin ja meriin; suosittaa kieltämään niiden käytön maaperässä, josta ne saattavat suodattaa pohjaveteen;
66. painottaa, että on erittäin tärkeää arvioida säännöllisesti myytyjen torjunta-aineiden määrän suhdetta käsitellyn maatalousmaan alaan käyttäen perusteena käyttäjätietokantoja ja myyntimääriä;
67. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan vaarallisuuden perustuvien poissulkemisperusteiden täysimääräisen ja yhdenmukaisen soveltamisen sellaisten tehoaineiden tapauksessa, jotka ovat perimää vaurioittavia, syöpää aiheuttavia tai lisääntymiselle vaarallisia tai joilla on hormonitoimintaa häiritseviä ominaisuuksia;
68. kehottaa jäsenvaltioita noudattamaan tiukasti kieltä tuoda kiellettyjä torjunta-aineita kolmansista maista EU:hun ja lisäämään tuontielintarvikkeiden tarkastuksia;
69. kehottaa komissiota harkitsemaan huolellisesti kaikkia käytettävissä olevia toimenpiteitä direktiivin noudattamisen varmistamiseksi, mukaan lukien rikkomusmenettelyjen käynnistäminen niitä jäsenvaltioita vastaan, jotka eivät noudata direktiivin täysimääräisen täytäntöönpanon velvoitetta;
70. kehottaa komissiota toteuttamaan tarmokkaasti toimia sellaisia jäsenvaltioita vastaan, jotka järjestelmällisesti käyttävät väärin neonikotinoideja sisältäviä kiellettyjä torjunta-aineita koskevia poikkeuksia;
71. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että aiheuttamisperiaate pannaan täysimääräisesti täytäntöön ja että tätä valvotaan tehokkaasti vesivarojen suojelun osalta;
72. kehottaa tarjoamaan Euroopan horisontti -puiteohjelmasta riittävästi rahoitusta edistämään sellaisten kasvinsuojelustrategioiden kehittämistä, jotka perustuvat järjestelmää koskevaan lähestymistapaan, jossa yhdistyvät innovatiiviset akroekologiset tekniikat ja ennaltaehkäisevät toimenpiteet, joilla pyritään minimoimaan ulkoisten tuotantopanosten käyttöä;
73. kehottaa komissiota perustamaan kestävästä torjunta-aineiden käyttöä käsittelevän yleiseurooppalaisen foorumin, johon osallistuisivat alakohtaiset sidosryhmät ja paikallis- ja aluetason edustajat, jotta helpotetaan tiedon jakamista ja parhaiden käytäntöjen vaihtoa torjunta-aineiden käytön vähentämiseksi;

o

o o

74. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.
-